

Det var Nationalbankens Opfattelse, at den væsentligste Del af Kapitalen burde tilvejebringes i Hjemlandet. Endvidere, at kun en saadan Ordning med Hensyn til Kapitaltegning kunde anses betryggende, som sikrede Placeringen af Kapitalen igennem nogle Aar. Ud fra den Betragtning, at en varig Interesse for saadanne nye Aktier maatte forudsætte Aflæggelse af Aarsregnskaber, hvis Tal bekræftede Forventningen om, at Landmandsbanken, befriet for sit Underskud, havde Betingelser for at fortsætte sin Virksomhed som privat Aktiebank, ansaa det for nødvendigt at hindre, at der i en Overgangstid paa nogle Aar skete Udbud af Aktier og deraf følgende Kursfluktuationer, som kunde paavirke den fortsættende Bank i ugunstig Retning.

Spørgsmaalet om *Formerne for Afviklingen af Statsgarantien* var ikke berørt i det af Ministeren for Industri, Handel og Søfart den 31. Maj fremsatte Lovforslag om Forberedelse af en Nyordning af Landmandsbanken. Under Forhandlingerne med Bankerne viste det sig imidlertid ønskeligt nærmere at kunne præcisere, hvorledes Afviklingen kunde foregaa. Om det vilde være muligt straks fuldstændig at opgive Statsgarantien maatte — selv forudsat at Undersøgelsen af Bankens Forhold ikke skabte Betænkeligheder herved — dog af formelle Grunde være Genstand for indgaaende Overvejelse. For at fremme de indledede Forhandlinger erklærede man sig imidlertid enig i, at Tilslutning til Aktietegningen ydedes under Forudsætning af Garantens Ophævelse samtidig med den ny Aktiekapitals Indbetaling.

Forhandlingen med Bankerne indlededes ved et Møde i Nationalbanken den 24. August, i hvilket samtlige Nationalbankens Direktører deltog; for Privatbanken deltog Direktørerne C. C. Clausen, Reyn og Eigtved; for Handelsbanken Etatsraad Nørgaard og Direktør Krøger. Mødet overværedes desuden af Departementschef J. Dalhoff.

Paa Grundlag af det paa Mødet forelagte Udkast til Nyordningen, der indeholdt dels en nærmere Udformning af de fornævnte Hovedpunkter, dels en Redegørelse for de Former, hvorunder den planlagte Gennemgang og Vurdering tænktes at skulle finde Sted, anmodedes de to private Hovedbanker om at udtale sig om 1) hvorvidt de kunde tænke sig sammen med Nationalbanken at deltage i Garantitegning af ny Kapital til en Ordning af Landmandsbanken som den skitserede under Forudsætning af, at Forholdene igennem en Undersøgelse og Vurdering fandtes betryggende, og 2) om de kunde give deres Tilslutning til den Tilrettelæggelse af Gennemgangen og Vurderingen af Bankens Forhold, der var planlagt.

Med Hensyn til sidste Punkt fremsattes ingen Indvendinger, medens man derimod med Hensyn til Hovedspørgsmaalet fra begge Bankers Side forbeholdt sig først at tage endelig Stilling dels efter at have haft Lejlighed til at overveje Sagen nærmere, dels efter at have drøftet den med de respektive Bankraad. Fra Handelsbankens Side udtaltes imidlertid straks Betænkelighed ved Grundtanken i den foreslaaede Ordning: en *Fortsettelse* af Banken og en Videreførelse af Hovedmængden af dennes Engagementer, idet man ansaa det for at være en risikabel Ordning og udtalte Frygt for, at der ikke vilde være den fornødne Tillid til en saadan.

For Provinsens Vedkommende drøftedes Spørgsmaalet paa et Møde i Nationalbanken den 3. September, hvortil var indbudt Repræsentanter for nogle og tyve Provinsbanker. De Betænkeligheder overfor Planen, som var fremkommet paa Mødet med de københavnske Banker, fandt ogsaa her Udtryk. Mødet endte imidlertid med, at man opfordrede Nationalbanken til at fortsætte Forhandlingerne med Provinsbankerne.

I Henhold hertil udsendte Nationalbanken i Midten af September de som Bilag vedlagte Cirkulærskrivelser*) henholdsvis til de Banker, der ikke havde været repræsenteret paa Mødet den 3. September, og til de paa Mødet repræsenterede. I Skrivelserne op-

*) Optrykt som Bilag 5 og 6.